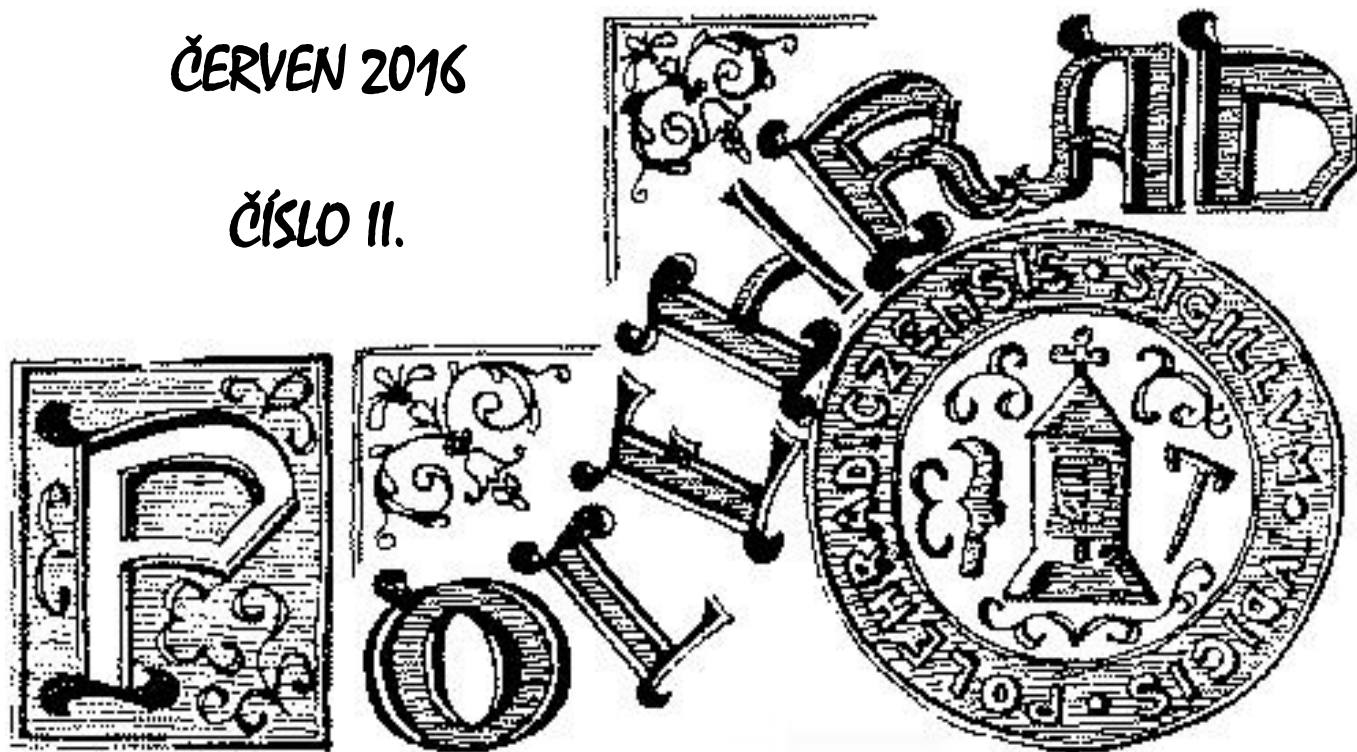

ČERVEN 2016

ČÍSLO II.

ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Boleradští stárce, stárky a chasa Vás srdečně zvou na

Jánské hody

25. a 26. června 2016

PÁTEK

- stavění máje od 18 hod.
- hraje CM sourozenců Osičkových

SOBOTA

- krojový průvod od první stárky
- hody pod májí
- v 17 hod. Moravská beseda
- od 20 hod. večerní hodová zábava
- hraje DH ZLAŤULKA

NEDĚLE

- v 14:30 hod. požehnání v kostele sv. Jana Křtitele
- hody pod májí
- v 17 hod. tradiční zavádka
- od 20 hod. večerní hodová zábava
- hraje DH LÁCARANKA

občerstvení
BAR U SIDA

Zprávy z radnice

Vážení spoluobčané, milí čtenáři

Letní měsíce pomalu začínají, hodový čas nadchází a mi se opět setkáváme u nového vydání Polehradu. Věřím, že informace, které jsem pro vás spolu z dalšími přispěvateli připravili, Vám budou k užitku i k dobrému počtení. Přeji Vám krásné hody, příjemné letní dovolenkové dny a dětem pohodové prázdniny plné příjemných zážitků.

Bohuslav Barek, starosta

Boleradice, obnova NN a VO Dolní Konec

Projekt Boleradice, obnova VO a rozhlasu je připravován již od loňského roku, kdy společnost E. ON zahájila projektovou přípravu na rozsáhlé akci Boleradice, obnova vedení nízkého napětí (NN) a to od divadla až po Dolní Konec. V rámci rekonstrukce dojde k postupnému vyměňování starého drátového vedení za nové kabelové a k přesunu několika nevhodně umístěných sloupů. Dojednat se také podařilo i částečné přeložení vedení NN do země a pokračovat tak v záměru odstranění nadzemního vedení ze středu obce. Nadzemní kabelové vedení, tak zmizí z ulice Na Bařině, u divadla, z části v ulici Kloboucká a dále v prostoru vinných sklepů v Tihelní. Současně s obnovou vedení byl zpracován i projekt na obnovu veřejného osvětlení Boleradice, Dolní Konec obnova VO a rozhlasu. Náklady na tuto obnovu jsou předběžně vyčísleny na 650.000,-. V rámci akce bude v trase obnovy doplněno nejen kabelové vedení, ale dojde i k výměně několika desítek svítidel včetně nově doplněného osvětlení v prostoru u divadla a zastávky autobusu ve směru na Klobouky. Při této náročné rekonstrukci bude postupně docházet k odpojování a přepojování jednotlivých domácností. Chtěli bychom proto upozornit všechny majitele nemovitostí, jež se bude rekonstrukce týkat, aby věnovali maximální pozornost dopředu ohlášeným časům, kdy a jak dlouho budou odpojeni. Dále upozorňujeme, že při výměně veřejného osvětlení budou některé části ulic a chodníků zcela bez osvětlení a to i po dobu několika dní. Již dnes sice známe datum, kdy by mělo docházet k odpojení, ale vše se může v rámci stavby změnit a proto věnujte prosím pozornost hlášení a vývěskám, kdy bude Vaše nemovitost odpojována.

Termíny pro přerušení dodávky el. Energie:

30. 06. 2016 od 07:30 do 15:30

- Dolní Konec od č.p. 52 a 450 směr Morkůvky po č.p. 256 a 458

01.07. 2016 od 07:30 do 15:30

- Dolní Konec od č.p. 113 a 319 směr Morkůvky po č.p.127, 139 a 284 včetně vinných sklepů v Tihelní a přilehlých uliček.

Důležitá čísla E.ON:

- poruchová služba 800 225 577
- zákaznická linka 800 773 322

Bohuslav Barek, starosta

Rekonstrukce hřbitovních zdí

V průběhu měsíce června byla provedena další etapa opravy hřbitovní zdi, v rámci které došlo opět k odstranění starého rozpadlého zdiva a výstavby nové okrasné zdi. Na základě dobrých zkušeností z minulé části bylo i tentokrát využito nabídky brigádníků a místních řemeslníků, kteří provedli jak demontáž staré části zdi, tak i následnou betonáž základových pasů a výstavbu cihlové zdi. Další části oprav v prostoru hřbitova dojde ještě v průběhu června a července, kdy bude provedeno odkopání a odizolování zdi vedoucí napříč hřbitovem a následně také osazení krycích stříšek. Zhotovena bude taktéž v prostoru u horní brány vstupní plocha ze zámkové dlažby, ve které bude usazen litinový stojan na vodu. Plánované práce budou opět provedeny nabídnutou brigádou a částečně obecními pracovníky.

Bohuslav Barek, starosta

Usnesení z 10. Zasedání Zastupitelstva městyse Boleradice, konaného dne 5. 5. 2016

Zastupitelstvo městyse Boleradice, které se sešlo na svém zasedání:

bere na vědomí:

- zprávu o plnění úkolů z minulého zasedání zastupitelstva městyse
- zprávu o činnosti rady
- zprávu Výboru finančního
- zprávu Výboru kontrolního
- informaci o připravovaném projektu Pošta Partner

volí:

- komisi návrhovou ve složení: Ing. Jiří Janda, Ing. Jiří Zajíc, p. Milan Novotný

schvaluje:

- program dnešního zasedání ZM
- ověřovatele zápisu: p. Jaroslav Procházka, p. Jiří Jambor
- rozpočtová opatření č. 1, 2/2016, která provedla RM a č. 3/2016
- závěrečný účet Městyse Boleradice za rok 2015 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Městyse Boleradice za rok 2015 bez výhrad
- účetní závěrku Městyse Boleradice za rok 2015 s výsledkem hospodaření 2.199.147,94 Kč
- vyřazení nepotřebného majetku ZŠ a MŠ Boleradice
- odkup části pozemku parc. č. 4057/1 o výměře 133 m2 v k.ú. Boleradice za cenu 20,- Kč/m2 od paní Aleny Plevačové, Boleradice 256
- záměr na směnu pozemku parc.č. 3759 v k.ú. Boleradice zapsaném na LV 10001 za pozemek parc.č. 3724 v k.ú. Boleradice zapsaném na LV 1148
- Zprávu o uplatňování Územního plánu Boleradice v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 písm. b) a e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění

pověřuje:

- starostu k podpisu kupní smlouvy na odkoupení části pozemku parc.č. 4057/1 v k.ú. Boleradice o výměře 133 m² za cenu 20,- Kč/m² od paní Aleny Plevačové, Boleradice 256

stanoví:

- předběžný termín příštího zasedání zastupitelstva městyse na 28.7.2016

zastupitelstvo Městyse

Upozornění na splatnost poplatků

Poplatky za svoz a likvidaci komunálního odpadu (popelnice), za psa a pronájem pozemků jsou vybírány na Úřadu městyse nebo je lze uhradit na účet městyse číslo: 109024292/0300, variabilní symbol: číslo domu.

Výše poplatku za sběr a svoz odpadu je ve stejné výši, jako v loňském roce:

- 500,- Kč za osobu
- 300,- Kč za děti, které dovrší v daném roce 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let.

Splatnost poplatků je do 30.6.2016.

Gabriela Praxová, účetní

Škola**Zprávičky ze školky**

Den dětí oslavíme výletem - výletem do minulosti. Pro děti to bude možná trošku více vzdálená minulost. Selský domek v Kněždubě nabízí svými programy možnost prožít to, co dnes už pro mnohé děti není zcela běžné – ocitnout se na statku s živými domácími zvířaty, zažít, jak kdysi babičky a dědečkové žili. Snad nám počasí bude přát.

Je to opět tady! Blíží se konec školního roku, tak se s ním rozloučíme a nejen s ním, ale i s našimi předškoláky. Ti budou pasováni na školáky. Do školy se vcelku těší, mají představu, co je čeká, ale jaké to opravdu bude, to poznají, až se z nich školáci doopravdy stanou. Přejeme jim tedy hodně úspěchů a spokojenosti.

Protože školku naše děti znají přes den, budou mít zvědavci možnost poznat školku i večer a také si v ní pospat až do rána. Zahrajeme si hry a poté se připravíme na spaní ve školce. Doufám, že se dětem budou zdát hezké sny.

Hodilo by se teď sice popřát dobrou noc, ale přejeme vám krásné a vydařené léto a po prázdninách opět na slyšenou a na viděnou.

Martina Hausnerová

Zápis do mateřské školky

Naše mateřská škola má kapacitu 40 dětí, což je ovšem již velmi naplněný stav, kterého málokdy dosáhneme. Pro příští školní rok se ve školce uvolní 11 míst – odejdou naši předškoláci. Ve středu 18. 5. proběhl zápis do MŠ podle předem připravených kritérií.

K zápisu se dostavilo 9 rodičů, většinou s dětmi. Prohlédli si školku a vyplnili žádost s paní ředitelkou. Nyní je tedy kapacita již téměř naplněna a k dispozici zůstávají 2 volná místa, o která mohou případní zájemci písemně požádat.

Milena Emmerová

Jarní sportování

Jakmile dovolilo počasí, cvičili jsme a sportovali venku – využívali jsme obou hřišť – fotbalového hřiště Sokola i hřiště (kurtů) Orla, především se zaměřením na míčové hry a atletiku.

V tělocvičně v březnu proběhl turnaj v přehazované. Vyhrálo družstvo A pod vedením Filipa Kokeše před družstvem B Boží Barka a družstvem C Ondry Málka.

V dubnu byl zase turnaj ve florbalu. Zde se pořadí prohodilo – vyhrálo družstvo B Boží Barka před družstvem A Filipa Kokeše, družstvem D Matyáše Brychty a družstvem C Marka Vintrlíka.

V květnu – 10.5. – se naši třetíci zúčastnili Plaveckých závodů 3.tříd v Hustopečích. Byl to Petr Brablík, Tadeáš Klimeš a Paris Thompsonová, doplnila je žákyně 2.ročníku Amálka Korábová. Soutěže se zúčastnilo 25 škol, tedy velká konkurence. Plavalo se 25 m libovolným způsobem a štafeta. Naši se snažili ze všech sil, ale na plavce z plaveckých oddílů neměli tolik zkušeností. Ale nevádí, důležité je zúčastnit se. Za odměnu si po soutěži pěkně užili vodních radovánek.

Ještě nás čekají tenisové hry. Přihlášení a další zájemci ze školní družiny si zahrají (vyzkouší) tenis, badminton a další míčové hry.

Červen patří tradičně atletické olympiádě. V hodinách TV trénujeme hlavní disciplíny – vytrvalostní běh, běh na 50 a 60 m, hod do dálky a skok z místa. Sportování a pohybové aktivity zakončíme letos školou v přírodě. Tentokrát v Bílých Karpatech na Lopeníku.

Pavel Kabela

Ekoolympiáda 2016

Naše škola, jako držitelka titulu Ekoškola, se pravidelně zúčastňuje ekoolympiád. Začátkem května proběhlo školní kolo této soutěže. Mladší kategorií jsou Papíráčci (2. a 3. roč.) a starší Petřáci (4. roč.). Ti mladší řešili formou testu a PL „Co je z přírody a co ne“, „Vyhledej přírodniny“, „Osíďte rybník“. Starší zase „Cestu vody k lidem a zpět do přírody“, „Jarní byliny pod zemí“ a „Přírodní vědy“.

Z tohoto kola vzešli zástupci naší školy do oblastního kola v Újezdu u Brna, kam jsme jeli 17. května.

Tříčlenná družstva tvořili:

Lukáš Berek
Bořík Franěk
Marek Vintrlík

Adélka Vystoupilová
Amálka Korábová
Ondřej Málek

Anička Zemanová
Kristýna Jamborová
Ellenka Hochmanová

Na této soutěži plnili různorodé přírodovědné úkoly na 25 stanovištích s dalšími soutěžícími z mnoha škol. Všichni naši žáci si vedli velice dobře. Papíráčci Kristýna Jamborová dokonce získali krásné 3. místo, s diplomem a upomínkovými předměty.

Zajímavým stanovištěm byl Hřbitov odpadu. Tam se zjistilo, že např. papírový kapesník se rozloží za 2 – 5 měsíců, látka za 1 – 2 roky, dřevo do 5 let, plechovka za 5 – 15 let, plast za 50 – 80 let a sklo za 3000 let.

Tady je vidět, že správné uložení odpadu a jeho třídění je na místě!

Pavel Kabelá

Zlatá včela

V sobotu 14. května se náš Včelařský kroužek zúčastnil soutěže pro mladé včelaře, Zlatá včela ve Vacenovicích u Hodonína.

Jeli jsme již v pátek a přespali v místní škole v tělocvičně. Byl to pěkný zážitek – večerní mytí, spacáky,

pohádka na dobrou noc (Denisa), budíček (Jarda), rozcvička (Bořík).

Soutěžili jsme v kategorii mladších žáků, naši školu reprezentovali tyto žáci = Kleinová Denisa, Jamborová Kristýna, Vernerová Martina, Thompsonová Paris, Stehlík Václav, Brablík Petr, Franěk Bořivoj a Fridl Jaroslav.

Soutěže se zúčastnilo 12 kroužků s 57 žáky. Naš kroužek se umístil na velmi pěkném 2. místě spolu s Mikulčicemi. Nejlépe se dařilo Vašku Stehlíkovi, který získal 62 bodů a 10. místo. Jedenáctá byla Denisa Kleinová a dvanáctá Martina Vernerová. Další pořadí = Jamborová K.- 17., Franěk B.-20., Brablík P.- 27., Thompsonová P. - 38. a Fridl J.- 42. Z 57 účastníků je to všechno krásné umístění.

Všichni si odnesli pamětní listy a drobné upomínkové předměty. Všem moc děkuji a jsem spokojený.

Pavel Kabelá

Kde vzniká energie?

Environmentální zaměření výuky i celkového provozu základní školy jsme již několikrát obhájili při auditech Ekoškoly a stále se snažíme nacházet další oblasti, ve kterých můžeme zlepšit jak školu, tak i vědomosti žáků.

V našem plánu máme letos oblasti energie a vody, zajímá nás tedy, co můžeme jako žáci udělat proto, abychom jimi neplýtvali, neznečišťovali a byli šetrní. Protože většina z nás si myslí, že elektřina vzniká v zásuvce, dali jsme si za úkol zjistit, jak to vlastně je a kde se elektřina vyrábí. Jak vypadají elektrárny, co potřebují k výrobě elektřiny, jak se kvůli nim mění krajina. Připravili jsme s Ekotýmem projekt Kde vzniká energie? Tento projekt podpořila nadačním příspěvkem ve výši 10 000,- Kč Nadace Veronica Brno. Naším cílem bylo navštívit elektrárny – a to jadernou elektrárnu Dukovany, vodní elektrárnu Mohelno a případně poznat další zdroje elektřiny, zejména obnovitelné.

Školního výletu do Dukovan se zúčastnili všichni žáci. Elektrárna udělala mohutný dojem zejména na kluky, v informačním centru se nám po dvě hodiny věnovaly proškolené pracovníce, které nás seznámily s technickými parametry elektrárny. Viděli jsme modely celé stavby, reaktorů i jaderného paliva, poučili se o zabezpečení, ale i nutnosti velkého zdroje vody, který zajišťují nádrž Dalešice a Mohelno.

Po prohlídce jsme se přesunuli do Mohelna, kde je výchozí bod naučných stezek krajinou mohelnské hadcové stepi. Z vyhlídky jsme se rozhlédli do krásného údolí řeky Jihlavy, která se v meandrech stáčí mezi kopci a skalami. Jarní příroda nás všechny okouzila, sešli jsme se podívat až k přehradní hrázi nádrže Mohelno. Autobusem jsme se potom přemístili ke druhé hrázi, mnohem větší a sypané – ta

zadržuje vodu Dalešické přehrady. Zde je také velká vodní elektrárna, další zdroj elektřiny. Nemohli jsme do ní zajít na prohlídku, protože děti mladší 10 let dovnitř nepouštějí. Ale paní recepční nás provedla vnějším areálem, ukázala turbínu a seznámila nás s dalšími technickými zajímavostmi.

Výlet tedy splnil naše cíle, podařilo se nám zjistit o výrobě elektřiny hodně nových informací. Nyní se připravujeme na další část projektu, tou je výměna žárovek v dalších částech školy. Budeme se snažit o úsporu a pořídíme LED žárovky. Ekotým má také za úkol sledovat spotřebu energie a dále informovat a vzdělávat spolužáky.

Milena Emmerová

V družině se nenudíme

Školní družina je součástí školy, navazuje na školní výuku odpočinkovou činností. Řídí se školním vzdělávacím programem školní družiny. Děti zde vedeme k aktivnímu využívání volného času.

Velmi oblíbené činnosti, zvláště u chlapců, jsou stavebnice La Q, stolní fotbal a ping-pong. Dívčata ráda tvoří různé výrobky, zpívají, tančí a hrají představení. Společně pak také stříháme, lepíme, kreslíme, čteme či zdobíme.

Oblíbený je i odpočinkový kout v žákovské knihovně, kde si děti rády čtou knihy a povídají.

Dobu od 14 – 15 hodin trávíme venku, chodíme na školní zahradu, hřiště, na dětské obecní hřiště a na plácek před radnicí.

Staráme se i o naši přírodní zahradu a mazlíčky. V králíkárně máme 3 králíčky, v akváriu 5 raků a 1 šnečka v teráriu. K dispozici máme také DVD přehrávač a sledujeme především přírodovědné a naučné filmy. Pravidelně navštěvujeme počítačovou učebnu.

U nás v družině nám nuda nehrozí.

Renata Stehlíková

Ve škole se věnujeme i kultuře

Člověk je tvor kulturní, proto umění komunikace, estetika a tvořivost jsou i náplní výchovy a vzdělávání ve škole. Pro naše žáky připravujeme soutěže v recitaci, zpěvu, hře na nástroje a také se mohou projevit svými slohovými a výtvarnými pracemi. Boleradické džbánky (hrníčky) rozdáváme ve školním kole těm nejlepším ve dvou kategoriích – 1. + 2.; 3. + 4. ročník. V recitaci jsme nejlépe ohodnotili výkon Gabriela Korába a Denisy Kleinové. K vítězům se přidala Kristýna Jamborová a všichni tři vyrazili na Aprílové básnění do Klobouk. Tady se jim také dařilo – Gabriel obsadil 1. místo a děvčata si dovezla bronzové „medaile“.

V květnu jsme se věnovali hudbě a zpěvu – nejprve třídní kola, potom školní. V něm nám nejlépe zazpívali Alžběta Stehlíková a Sabina Žemličková. Také další zpěváci se všem líbili. Předvedlo se i deset muzikantů. Tyto děti jsme ocenili zvláště, protože prokázaly, že se ve volném čase věnují zajímavé a náročné činnosti, nejen sezení u počítače.

Koncem května končí ve škole většina zájmových kroužků. Snažíme se dětem nabízet pestrou nabídku mimoškolních aktivit. Máme zájem, aby se rozvíjely jak tělesně, tak i po psychické stránce. Největší zájem je o kroužky pohybové – sportovní hry, taneční kroužky, hodně dětí také docházelo do Polehrádku a do kroužku tvořivých rukou. Nabídku rozšiřuje dyslektický kroužek, kde se věnujeme rozvoji školních dovedností. Součástí výchovného procesu ve škole je pravidelné setkávání žáků na konci týdne – tato školní setkání mají za cíl zhodnotit uplynulý týden, komunikovat vzájemně o nepříjemnostech, které se mohly stát a hlavně utvářet pozitivní klima školy – dobré a kamarádské vztahy mezi žáky. Také se připravujeme na další týden, na akce, které nás čekají, prostě si společně vyprávíme a jsme přitom pohromadě - od prvňáčků po nejstarší.

V letošním roce jsme opět naplánovali výjezd do přírody – školu v přírodě Bílých Karpat, na penzionu Monte Lope v Lopeníku. Hlavním důvodem těchto turistických (zároveň vlastivědných a přírodovědných) akcí je zejména

posun žáků k samostatnosti a kamarádství. Abychom naplnili cíle vlastivědné, vybíráme pokaždé jinou lokalitu v oblastech, které jsou zajímavé jak z hlediska geografie, tak i přírody. Chráněné oblasti, jiný způsob života lidí – vesničky „na konci světa“, nářečí, lidová kultura. To vše jistě děti také osloví, zaujme a budou na nové zážitky dlouho vzpomínat.

Milena Emmerová

Dopravní soutěž – BESIP Hustopeče

Dne 5. 5. se konalo okresní kolo dopravní soutěže v Hustopečích. Tato soutěž je pořádána každoročně, pro mladší a starší kategorie žáků základních škol a víceletých gymnázií. Soutěž se skládá ze dvou částí: z praktické jízdy na kole a z teoretické vědomostní části. Naše škola soutěžila v kategorii mladších žáků, kde si v konkurenci mnoha škol jako například Křepice, Šitbořice, Nikolčice, Kobylí, Hustopeče apod. vedla velmi pěkně. Náš tým se skládal ze čtyř chlapců a to Marek Vintrlík, Filip Kokeš, Bohuslav Barek a Petr Brablík. Ale protože, podle pravidel soutěže, má být ve skupině i děvče, náš tým v soutěži nebyl bodován a byl jen účastníkem na zkušenou. Naše nejlepší děvčata byla totiž nemocná. I přes tuto překážku jsme dokázali, že umíme bojovat a nebojme se konkurence. Věříme určitě, že příští rok budeme mít ten správný tým a pokusíme se postoupit do kraje.

Milena Emmerová

Ovoce a zelenina do škol ochutnávka

Projekt Ovoce a zelenina do škol je spolufinancován z prostředků Evropské unie. Pro zapojené školy a jejich žáky přináší pravidelné dávky ovoce nebo zeleniny – většinou každých 14 dní. Dodavatelé jsou různí – my spolupracujeme s firmou Laktea, o.p.s.

Dětem nejen nabízíme zdravé svačinky, také se snažíme, aby se nad stravováním zamýšlely a věděly, co vlastně jí. Dvakrát ročně využíváme doprovodných opatření k projektu a odebereme do školy ochutnávkové koše. Jedná se o směsi našeho i cizokrajného ovoce a zeleniny. Vždy se snažíme nejprve ovoce poznat všemi smysly, přivonět, prohlédnout si je a teprve potom ochutnat. Možná by někteří rodiče nevěřili, jak dětem chutná fenykl, že sní syrovou ředkev a listy salátu chroupají jako zákusek. V tomto roce jsme v zásilce dostali také avokádo, ze kterého jsme si vyrobili chutný a zajímavý koktejl. V projektu budeme pokračovat i v dalším školním roce.

Milena Emmerová

Školní akademie

V neděli 15. května jsme prožili příjemné odpoledne při vystoupení dětí připravené pro jejich nejmilejší.

Jako první vystupoval Polehrádek s připraveným pásmem Na jarmarku. Děti zpívaly spoustu písní, tančily a hrály si na různá povolání. Další vystoupení měla připravené mateřská školka. Rybičky se proměnily v malé skřítky a tančily a zpívaly na písničky z pohádky Ať žijí duchové. Kluci ze Včelíček se stali loupežníky z pohádky Lotrando a Zubejda a holčičky byly překrásné tančící princezny. První třída tančila, zpívala a přednášela vše o čokoládě. Spojený druhý a čtvrtý ročník předvedl velice vtipnou taneční kreaci

Včelka Mája, kdy byli žáci květinami a včelkami a pan učitel Kabela jejich včelařem. K nevšednímu zážitku přispělo i vystoupení nejvyšší a nejhubenější včelky v podání učitele Chalupného.

Třetí třída se představila s netradičním vystoupením Kdybych tu nestál na jevišti, které se některým dětem velice rychle vrylo do paměti a znělo i v dalších dnech školou. Na závěr se roztančila skupina holčiček z tanečního kroužku nejprve za cinkotu šátků s penízky, potom nám ještě zatančily na píseň Beruško půjči mi jednu tečku. Celá akademie byla doplněna zpěvem písní, které doprovázela na klavír paní Babáčková.

Milena Emmerová

Sportovní den – atletická olympiáda

Naše škola připravila na Den dětí 1. 6. atletickou olympiádu. Sportovní den byl určen pro všechny žáky v těchto kategoriích:

- 1 mladší žákyně 1. a 2. Ročník
- 2 mladší žáci 1. a 2. Ročník
- 3 starší žákyně 3. Ročník
- 4 starší žáci 3. a 4. Ročník

Na začátku, před samotným sportováním, byla vyvěšena slavnostně vlajka olympijských her a byl zapálen olympijský oheň.

Děti nejprve soutěžily v atletice a to v disciplínách:

- Vytrvalostní běh
- Běh 50 m
- Skok z místa
- Hod kriketovým míčkem

Po ukončení náročného sportování si děti odpočinuli a přešli do druhé části sportovního dne, kde na ně čekala zábavná část v podobě:

- Střelba na branku malou hokejkou
- Běh s míčkem na tenisové raketě
- Chůze na chůdách
- Běh v pytlicích

Děti si s radostí užívaly sportovní dopoledne a na závěr pak byli vyhlášeni nejlepší sportovci z každé disciplíny, v pořadí první až třetí místo. Tito žáci dostali diplom a čokoládovou medaili. Důležitější však bylo zúčastnit se a zkusit překonat sám sebe, než zvítězit.

Počasí nám také přálo a tak se všichni šťastní určitě těšíme na další sportování. Sportu zdar.

Milena Emmerová

Nedánov

Zříceniny přes Pálavu

Abychom, dostáli tolik známému „Ve zdravém těle zdravý duch“ rozhodlo se naše sdružení uspořádat předposlední květnový víkend, výlet nejen pro rodiče s dětmi na Pálavské vrchy. Je pravdou, že tato pohodová procházka nakonec opravdu oslovila jen převážnou část rodičů s dětmi, ale co se dá dělat, jel ten, kdo chtěl. Pro zájemce byl ráno přistaven autobus a už jsme vyrazili směrem Pálava do obce Klentnice, odkud byl naplánován start našeho výletu. Po krátké domluvě na trase a cíli cesty jsme vyrazili po červené turistické trase směr Pavlov. Počasí nám velice přálo, návštěvníků, alespoň z kraje trasy bylo jak šafránu a cesta nám pohodlně ubíhala. Ze sluncem zalitých míst, byl krásný výhled do kraje a stinné části cesty nás zase příjemně zchladili. Mírnou vadou na kráse mohl snad být jen přeplněný Dívčí hrad, kde „Václavák“ by byl proti tomu jen poklidným místem pro odpočinek. Pro dospělé nic moc, dětem to, ale náladu nezkažilo a tak krásy této zříceniny užívali bez ostychu. Na konci túry už nás čekala obec Pavlov

s hotelem nesoucí stejnojmenný název, kde bylo možné poobědvat některé z nabízených pokrmů a schladit horká těla chladivým nápojem. Tuto možnost jsme rádi využili, protože polední slunce už opravdu pěkně pálilo. Návrat do Boleradic byl opět přistaveným autobusem, který na nás čekal v Pavlově. Věřím, že snad všem účastníkům se výlet líbil a třeba příště s námi opět vyrazí prozkoumat další zajímavá místa.

Bohuslav Barek, OS Nedánov

Divadlo

Semafor v Divadle Boleradice

Úvodem docela drzé tvrzení: Kdyby tisíc klarinetů, jistě není kdovíjak geniální dílo. Ovšem nápad, že se všechny zbraně rázem promění v hudební nástroje a vojáci si to tak mohou rozdat jen v hudbě, ten svým způsobem geniální je.

V době svého vzniku, v polovině 60. let, vrcholilo napětí studené války, stejně jako horká válka ve Vietnamu, rodilo se hnutí hippies se svým protiatomovým znakem a antimilitaristicky dlouhými vlasy a levicoví studenti po celém Západě mávali na barikádách vlajkami se strýčkem Che. A jestliže v této atmosféře vznikne takto silně protiválečná hra (potažmo film, náš první opravdový muzikál) je jasné, že bude přijat(a) s nadšením. Jinak řečeno, co je dnes přijímáno s úsměvem, bylo ve své době vnímáno tak nějak „opravdovsky“. Blížil se osmašedesátý, naše tzv. malé divadelní scény byly nespoutanější, a tak přišly s tezí, že ty naše zbraně jsou stejně vražedné, jako těch na druhé straně, těch zlých Američanů. Ač se to nezdá, na svou dobu to bylo počertech odvážné tvrzení. Ne že by dnes bylo o moc veseleji, ale přece jen máme tendenci na staré strachy hledět prizmatem vyprávění ovčí babičky.

Ať je to jak chce, do Boleradic tuto hru přijelo zahrát – a samozřejmě zazpívat – rodné divadlo tohoto kusu, pražský Semafor. Hru, o které se generace studentů učí z čítanek, jsme měli možnost vidět na vlastní oči na našich ryze venkovských divadelních prknech. Jsem dalek patosu, ale myslím, že se moc nemýlím, když řeknu, že jednou tato skutečnost bude hodnocena stejně jako návštěva bratří Mrštíků na boleradickém plese před první světovou.

Netuším, jakou muselo organizátorům dát námahu Semafor kontaktovat, přesvědčit, že se to u nás opravdu dá zahrát i s celou parádou jazzbandu, kde našli odvahu jít do tak určitě ne levné záležitosti (ani se neptám, ale vím, co dnes profesionálové za svůj výkon chtějí) a jak polykali naprázdno při sledování počtu zarezervovaných míst.

Vyplatilo se. Ostatně kdo by při všem, co bylo řečeno výše váhal s nákupem vstupenky? Vidět na vlastní oči klasika klasiků divadel malých forem Jiřího Suchého (kterému to i v téměř pětadesátém pořadí „pálí“), stále šarmantní Jitku Molavcovou (ta představovala vedle zpěvu převážně také pohybovou složku páru :-)), Felixe Slováčka jr. a šikovné mladé herce a muzikanty vůbec. Opravdový zážitek. Jedním slovem nádherná a tu taky ocenilo nabitě divadlo dlouhotrvajícím potleskem ve stoje.

Je dobře, že Divadlo Boleradice čas od času i takto nehorázně riskuje a přiveze do Boleradic profi scénu. Je dobře, že naši věrní diváci mohou srovnat jejich výkony s výkony našich ochotníků. Nemyslím, že bychom v tomto srovnání zásadně propadli.

A ještě něco. Je třeba poděkovat radnicím v Hustopečích, Borkovanech, Žarošicích a Šakvicích za to, že vyšly představení sponzorsky vstříc. Bez jejich příspěvku by to docela určitě nevyšlo.

Stanislav Svoboda

Kdyby 1000 klarinetů

Ten název je asi pro většinu čtenářů nesmyslný. Ale není to řádek z účetní knihy výrobce hudebních nástrojů. Je to název hudební komedie, která před padesáti lety posloužila jako předloha k filmu téhož jména. V té šedi tehdejších filmů, to bylo krásné překvapení a zahánělo chmury. Problém byl jen, koupit vstupenku. V kině se přístavky nedávají.

Pan Jiří Suchý, autor původní divadelní hry upravil tento námět, kde hlavní myšlenkou je: „Co se stane, když se zbraně změní v hudební nástroje?“, pro nové uvedení hudební komedie v divadle SEMAFOR v Praze. Ten název jeho divadla „SEMAFOR“ je vlastně spojení původního snažení o něco divadelně nového: SEDm-MAlých-FORem. Z těchto „SEDMI“ ale ve hře zůstala hlavně divadelní fantazie, kouzlo jemného vtipu, humor, krásné texty a melodie písní, dnes říkáme, nevím proč „hity“, perfektní aranžmá orchestru a pro diváka umění poslouchat a dívat se.

Můj Alzheimer mne stále pronásleduje a tak promiňte, že jsem vás neupozornil. Nepíši o představení divadla SEMAFOR v Praze, ale o hostování SEMAFORU s „Tisící klarinety“ v sobotu 21. května v malém, krásném divadle v Boleradicích. Bylo nás několik, kteří přejeli hraniční čáru u Mikulova, jen aby viděli divadlo. Vy, co jste tam nebyli, jste o mnoho přišli. Bylo vyprodáno a tak jste si s námi stejně nemohli rozžhavit ruce do červena potleskem, a když někomu klouzala slza po tváři, bylo to jenom proto, že představení skončilo tak brzy.

Díky pane Suchý, paní Molavcová, slečno Viktorie, vojíní, důstojníci, perfektní muzikanti a všichni ostatní, kteří mezi moravské vinohrady přivezli takový divadelní zážitek.

Zdeněk Homolka, Vídeň

Divadelní dílna 2016

Poslední dubnový víkend proběhla už tradiční "Divadelní dílna", kterou pořádá jako každý rok Jednota Orel Boleradice ve spolupráci s ústředím Orla a Divadelním spolkem bratří Mrštíků Boleradice. Letos to byl již 12. ročník. Dílny se zúčastnilo 24 dětí z Blažovic, Telnice a Boleradic.

Lektoři Radek Mezulánik a Jirka Šindýř si pro účastníky dílny připravili velice zajímavý program. V pátek byl pro děti připravený seznamovací večer se spoustou her a zábavy. V sobotu ráno po vydatné snídani se děti rozdělily do dvou skupin. Jedna se vydala hledat vhodný prostor pro práci v exteriéru a ta druhá pracovala v divadle na jevišti. Děti měly za úkol připravit si několik krátkých etud na určené téma a využít vhodným způsobem prostor, ve kterém se nacházejí. Měly tak možnost vyzkoušet si jak se hraje venku, kde je otevřený prostor a v divadle v prostoru uzavřeném.

Na neděli si pro nás děti pod vedením obou lektorů nazkoušely noticky známou pohádku Tři oříšky pro Popelku v moderním pojetí, tak jak ji vidí dnešní děti a nazvaly ji "Tři mobily pro Popelku". Na představení pozvaly všechny účastníky nedělní mše a tak měly děti možnost zahrát si před obecnstvem, které četlo několik desítek diváků. Odměnou jim byl srdečný potlesk.

Zda se nám Divadelní dílna povedla, poznáme vždy nejlépe z reakcí, které nám pošlou sami účastníci. Zde si můžete přečíst postřehy a odpovědi na naše otázky účastníků semináře z Blažovic a dále pak reakci na průběh dílny, kterou nám poslali lektori:

Reakce dětí:

Chodíme do dramatického kroužku, a když nám Majka řekla, že můžeme jet zase na divadelní dílnu, ani na chvíli jsme nezaváhali. Dokonce kvůli tomu dospělí přeložili první svate přijímání. Z Blažovic nás jelo asi osmnáct, pak tam bylo několik děcek z Telnice a dvě holky nevíme odkud.

Dívaldelní dílna byla jako loni v Boleradicích v divadle. Čekali jsme veselého lektora Jurky, který s námi loni hrál hodně srandovních her (kdo je tady debil...a tak). Ale místo Jurky tam byla Káťa. Ale taky byla dobrá, v pátek hrála s námi hry. V sobotu to bylo jiné. Přišli takoví starší pánové a ti s námi pracovali až do neděle. Řekli nám, že jsou režiséři. Jmenovali Radek a Jirka. Rozdělili nás na skupiny.

Dopoledne jsme byli venku, říkali tomu exteriéry, a zkoušeli jsme, jak se točí film. Škoda, že jsme ho fakt nenatočili. Jedna skupina točila zavraždění svatého Václava a druhá o tom, jak se pastýřům zjevili andělé v Betlémě.

Odpoledne jsme začali připravovat divadelní představení, pohádku Tři mobily pro Popelku. Byla to docela zábava. Režiséři vymysleli pro každého aspoň nějakou malou roličku. Některý štválo, že menší děcka mají větší role než starší. Ale pak to stejně bylo dobré. Večer nás pozvala Hanka do divadla na komedii Na letním bytě. Byla to sranda. Nejlepší byla paní Kapičková a byt s mezaninem. To je hláška, která nás už asi neopustí.

V neděli jsme šli zase do divadla a vybrali si kostýmy pro naši pohádku. Pak jsme šli do kostela a pan režisér pozval lidi na naše představení. Přišlo jich celkem dost. Hrál se nám dobře a lidi fakt tleskali. Byli jsme překvapení, že za jedno odpoledne dokážeme nacvičit divadlo. I Jirka říkal, že tomu zpočátku nevěřil. Pak jsme dostali pamětní list a ještě hráli nějaké hry. Po obědě jsme uklidili ve škole a jelo se domů.

Ubytování jsme byli ve škole, stejně jako loni v tělocvičně a to je prostě paráda. Když bylo volno, hráli jsme si s balónem a dost jsme se vyblbli. Každý večer nám Majka četla horor, ale ani trochu jsme se nebáli. Snídaně jsme měli v divadle, super koláčky! Obědy a večeře v restauraci. Jídlo tam bylo lepší než loni.

Jestli bude dílna i příští rok, určitě pojedeme zase, jestli to Majka přežije. Jirka a Radek byli bezva, mohl by s nimi příští rok zase být i Jurka a třeba režisér Strach.

Děcka z Blažovic

A nyní otázky:

1. Co Tě na Divadelní dílně nejvíc zaujalo, oslovilo?
2. Jak hodnotíš nové lektory -Radka a Jurku
3. Napiš 3 slova, která Tě napadnou, když se řekne Boleradice - DD 2016
4. Doporučil/a bys Divadelní dílnu i ostatním? Přijel/a bys i Ty sám znova? Pokud ano, proč?

A odpovědi:

1. Nejvíce mě zaujalo, že jsem se mohla podívat do opravdového divadla.
2. Nový lektori byli hodní a věnovali se nám.
3. Sranda, pohoda, učení
4. Divadelní dílnu bych doporučila ostatním. Moc se mi tam líbilo, takže bych tam jela klidně znova. Přijela bych tam proto, protože jsme se něco naučili a byl bezva kolektiv.

Verča Škaroupková

1. Nejvíce mě zaujalo, že jsme nacvičily divadlo na 15 minut za "cca" půl dne.
2. Lektori byli dobří, líbili se mi, ale nemůžu moc dobře hodnotit, protože jsem tam minulý rok nebyl.
3. Divadlo, dobří herci, velká sokolovna
4. Divadelní dílnu by jsem doporučil všem.
--přijel by jsem znova.
--ano, protože se mě tam velice líbilo, lektori byli super, hry byly super.

Lukáš Zavřel

Reakce lektorů:

Pěkný den do Boleradic,

vstoupili jsme oba do neznámé řeky, ale překvapení z dětských herců bylo veliké (a pozitivní).

Pomineme-li nevázanost a problém s pozorností malých herců, pak vše ostatní bylo téměř pozitivní. Jejich kreativita při vymýšlení dialogů na určenou scénu bylo velmi zajímavé.

Pro příští ročník doporučujeme možnost natáčení všech etud a zaměření na jevištní řeč, které jsme měli v plánu již letos, ale bez znalosti všech okolností.

Pro příště bychom si vyčlenili více času na přípravu předem v Boleradicích a případně s vedoucími skupinek.

1. Co Tě na Divadelní dílně nejvíc zaujalo, oslovilo?

- Zájem účastníků o divadlo.

2. Napiš 3 slova, která Tě napadnou, když se řekne Boleradická Div. dílna 2016

- Velký potenciál do budoucna

3. Doporučil/a bys Divadelní dílnu i ostatním? Přijel/a bys i Ty sám znova? Pokud ano, proč?

- Ano, na příště pozveme další účastníky. Chtělo by to rozšířit i pro starší a pokročilé.

*Radek Mezulánik
Jiří Šindar*

Hana Samsonová

Zájezd Jeseníky

V pátek 27. května ráno jsme v dobré pohodě a zásobení vším potřebným vyrazili směr Jeseníky. Naším prvním cílem byl zámek Jánský vrch, dřívější letní sídlo vratislavských biskupů a potom příjemná procházka do Račího údolí na prohlídku nově rekonstruované secesní Tančírny (oblíbené výletní místo) z počátku dvacátého století. Oběd v blízké nejmenované restauraci byl sice poněkud poznamenán skutečností, že měla otevřeno poprvé v sezoně, ale to nám rozhodně neubralo na dobré náladě. A po obědě hurá do pohraničního, dříve velmi významného města Vidnava s regionálním muzeem, bohatou historií a hlavně druhou nejstarší a dodnes plně funkční lékárnou na území České republiky. Velmi ochotný majitel a lékárník v jedné osobě se nám nadšeně věnoval a pohovořil s námi nejen o historii tohoto mimořádného objektu, ale podělil se s námi o spoustu zajímavostí o městečku Vidnava a okolí.

Po káfičku na zahrádce v klidném koutku náměstí jsme pokračovali autobusem do Horní Lipové. Tam jsme se ubytovali v příjemném penzionu Pod smrkem a ještě jsme stihli procházku krásným smíšeným lesem do Lesního baru. Opravdu unikátní a ojedinělé zařízení, prý snad jediné v Česku! A jako neplánovaný bonus - setkání s majitelem, který právě v podvečer přijel doplnit zásoby. Dali jsme se s ním do řeči a za chvíli už jsme se bavili jako přátelé. Společné foto bylo již jen logickým zakončením tohoto příjemného setkání. Nadšenec, nesmírně obětavý a sympatický člověk! Najednou si člověk uvědomí, že svět kolem nás nemusí být tak ošklivý, jak se nám občas může zdát. Záleží jen na každém z nás.

Další den jsme se rozdělili na dvě "výkonnostní" skupiny. Jedna vyjela lanovkou na Šerák a k Jiříkově chatě, druhá si udělala pěší výstup na chatu Paprsek. Počasí nám přálo, i když občas tmavé mraky hrozily deštěm. Obě skupiny se šťastně shledaly na předem dohodnutém místě a vyrazili jsme na další část našeho putování - do krásných Lázní Jeseník. Unavené nohy se osvěžily v ledové vodě horského potůčku, potěšením pro romantické duše byla procházka komplexem lázeňských parků, někdo využil dobrodiní místních kaváren - zkrátka pohoda! Večer jsme si na penzionu společně pobesedovali při videozáznamech z akcí a představení našeho spolku.

A poslední den ráno jsme se rozloučili s milou a pozornou paní provozní, nastoupili do autobusu a směřovali do Zlatých hor. Zájemci o nedělní bohoslužbu navštívili obnovený kostel v nádherném poutním místě Maria Hilf, ostatní se vydali pěšky do Zlatého údolí s hornickým skanzenem. Tady se obě skupiny opět spojily, prohlédli jsme si skanzen a vyslechli zasvěcené (a vtipné) povídání místního nadšeného průvodce o těžbě a zpracování zlaté rudy. Protože čas pokročil, vyrazili jsme na oběd, který byl předem dohodnut ve vyhlášené restauraci Rejvíz. Ochotný personál nás provedl historickou částí restaurace a podal nám poutavý a zasvěcený výklad. Poslední akcí tohoto dne byla vycházka k tzv. Mechovému jezírku v lokalitě místních rašelinišť.

A potom už jsme vyrazili k domovu. Dobrou náladu nám nedokázala pokazit ani několika hodinová zácpa na dálnici. Čas jsme si krátili opakováním našich krásných moravských písniček, provoláváním slávy organizátorovi zájezdu a konzumací zbylých zásob.

Tak (třeba) zase příští rok.

Jan Koráb

Orel

Pouť ke kapli sv. Barbory v Kloboukách

V neděli 22. 5. 2016 pořádal Orel, jednota Boleradice pěší pouť ke kapli sv. Barbory v Kloboukách.

Přikládám postřehy z pouti jedné z účastnic:

Bylo krásné, téměř letní ráno, když se začala scházet skupinka lidí, aby absolvovali pěší pouť ke kapli sv. Barbory v Kloboukách. Plní energie jsme se vydali vstříc nevšedním poutním zážitkům. Ve společenství 16 lidí všech věkových kategorií opravdu nuda nebyla! Po celou dobu mezi námi poutníky panovala veselá nálada. Tempo jsem přizpůsobil mladším dětem a i přesto jsme do Klobouk dorazili včas. Kázání kněze Petra Vrbackého, který mši sv.

sloužil, bylo plné krásných příkladů ze života, což se mi hrozně líbilo. Po mši sv. následoval oběd v trávě, moučník a společné focení, po kterém jsme se vydali na zpáteční cestu. Abychom nešli stejnou trasou, zvolili jsme cestu kolem studánky v Šebách a občas jsme si připadali jako v džungli! Rozhled z naší krásné rozhledny na Nedánově i od soch sv. Cyrila a Metoděje připomínal, že už jsme téměř doma! Celou 12 km trasu zvládli všichni účastníci a já se už teď těším, že se za rok na této krásné pouti sejdem v ještě větším počtu.

Klára Jamborová

Sokol

SK Boleradice 1935

Vzhledem k novelizaci Nového Občanského zákona je organizace TJ Sokol Boleradice povinná provést úpravu stanov a tyto změny zaregistrovat v souladu se zákonem nejpozději do 1. 1. 2017. Při úpravě stanov bylo navrženo změnit název organizace tak, aby lépe navazoval na historickou minulost počátku organizované kopané v Boleradicích, kdy byl v roce 1935 založen Sportovní klub Boleradice. Byl tedy navržen název: **SK Boleradice 1935**. SK Boleradice 1935 je pokračovatel a nástupnická organizace bývalé TJ Sokol Boleradice. Návrh nových stanov bude vyvěšen na webových stránkách www.sokolboleradice.cz nebo bude k nahlédnutí na vývěsce naproti obchodu COOP v Boleradicích od 28. 2. 2016.

SK Boleradice 1935, spolek

Techsport

Boleradický hrad

Boleradický hrad je název publikace, kterou u příležitosti 875. výročí první písemné zmínky o Boleradicích, připravil k vydání Techsport a představil jí veřejnosti týden před velikonocemi a to za účasti autorů a dobré účasti občanů. Tuto malou slavnost ozdobil svým vystoupením pěvecký soubor mužáků z Morkúvek a děti z naší školy.

Kniha popisuje výsledky strojních archeologických sond na hradě, které měly upřesnit sporé známosti o tomto hradě. Svůj účel splnily a potvrdily, že hrad byl kamenný a pevný, dobře opevněný z počátku 13. století, že nebyl žádným „polním hradem“, ale docela dobrým sídlem významných moravských rodů. Sondami se dalo prozkoumat sotva procento celé plochy, proto z nich nebylo možné odpovědět na všechny otázky – tedy kdy a jak přesně vznikl, proč a v takové rozloze a co vedlo stavitele jej budovat právě v Boleradicích. To vše dále skrývá jako jakési svoje tajemství. K jeho odhalení může významně dopomoci vydaná kniha tím, že na něj zainteresuje širší veřejnost, především však odborníky a historiky.

Kniha obsahuje i množství obrazové dokumentace dosud téměř neznámé a odkrývá řadu detailů a „maličkostí“, které však mohou být velice cenné, z kterých je pak možné vyvodit mnoho dalších podstatných skutečností, mnohdy značně rozhodujících.

Součástí publikace je i stať z dosud neznámých dějin Boleradic, třeba o tom jaký skvělý rozvoj zažívaly před třicetiletou válkou a jaký neblahý důsledek po ní následoval. Čtenář se např. dozví, které rodiny jsou u nás nejstarší, v kterých tratích se u nás pěstovala vinice a jiné. Aby knihu mohli získat i zájemci, kteří si ji nezakoupili při jejím představování i s podpisy autorů, bude ji Techsport prodávat při konání Jánských hodů. Zbylé výtisky si mohou zakoupit rodáci i jiní návštěvníci za sníženou cenu 100,- Kč.

Techsport Boleradice v loňském roce v rámci 70. výročí osvobození Boleradice připravoval a v letošním roce instaloval na místním hřbitově pomníček Janu Hyclovi, který svým odvážným činem v dubnu 1945 odvrátil naši vesnici od těžkého válečného střetu. Doplnil se uprostřed frontových bojů k čelným sovětským jednotkám na „Pajanku“ a se znalostí ruštiny z doby

I. světové války je upozornil na nebezpečnou německou léčku na kraji vesnice. Rudá armáda tak zvolila obchvat obce a tím vytlačila německé opevnění na Pasekách, a tak v obci ke střetu nedošlo.

Učinili jsme tak proto, aby se na tuto událost nezapomnělo.

Výbor Techsportu Boleradice

Sbor dobrovolných hasičů

120 let výročí SDH

Poslední den v měsíci dubnu oslavil sbor dobrovolných hasičů Boleradice 120 let výročí založení. Nejdříve několik slov z historie:

Dne 17. února 1896 vstoupila v život ustavující valnou hromadou Místní dobrovolná hasičská jednota. Jejími zakladateli byli Cyril Metoděj Hladký – učitel na zdejší škole, a d.p. Filip Toufar - zdejší farář.

V roce 1950 se Hasičská jednota přejmenovala na Sbor dobrovolných hasičů, ustavující schůzí, která se konala 28. 12. 1950.

Již v roce 1953 došlo k dalšímu přejmenování, a to na Československý svaz požární ochrany.

Po roce 1989 se dobrovolní hasiči vrátili k názvu Sbor dobrovolných hasičů Boleradice. Doufáme, že to tak bude již napořád.

Ale zpět do dnešních dnů:

30. dubna 2016, byl opravdu pěkný den a počasí hasičům přálo. U zbrojnice panovala výborná nálada, masa a piva bylo dost. Již ve 14 hodin začal program oslav projíždkou s historickou, koňmi taženou, stříkačkou. Je stále funkční a později s ní byl uhašen cvičný požár. Děti si zaskákaly na skákacím hradě a dokonale prošmejdily vystavenou hasičskou techniku. Všichni si mohli prohlédnout malou výstavu starých i současných fotografií. Svou účastí přispěli také sbory z okolních vesnic a měst. Sbory z Klobouk a Horních Bojanovic nám pomohli s programem oslav. Předvedli ukázkou vyproštění osoby z vozidla po dopravní nehodě a zásah u požáru slámy. Oběma jednotkám patří náš velký dík. Večer k dobré pohodě a také pro čarodějnice zahrála kapela **ROXY**. Chtěl bych jménem dobrovolných hasičů z Boleradic poděkovat všem sponzorům a lidem, kteří se podíleli na zdárném průběhu akce. Velké poděkování patří také návštěvníkům, kteří se přišli pobavit a tím i podpořit místní hasiče.

A jak napsali prvomájoví malíři: **DALŠÍCH 120 LET.**

Děkuji.

Pavel Sedláček

Z historie

Statek Boleradice a Diváky – Boleradice

Traduje se, že po obdarování zábrdovického kláštera Lvem z Klobouk řadou vsí v okolí Klobouk sám si ponechal Boleradice, Kurdějov, Němčičky a Morkůvky. Tak vzniklo boleradické panství. Z r. 1235 je znám jeho první majitel a psal se Lev z Boleradic. Pak následuje několik dalších příslušníků s přídomkem z Boleradic (v žádném případě z Polehradic). Byli to následující, 1286 bratři Lev a Kadold, 1298 Drslav, 1310 Ota. Jména vyskytující se v pramenech v souvislosti s majetkovou držbou a o nich nic víc. Toto panství zaniklo jeho prodejem příslušníkům mocného moravského rodu kunštátského, z něhož pocházel král Jiří z Poděbrad. To se stalo v r. 1358. V souvislosti s tímto panstvím není bez zajímavosti, že v té době náš kostel byl farní, tedy se stálým farářem, kostely v Kurdějově a Divákách byly k němu přifařeny.

Císař Rudolf II. V r. 1581 daroval sousední Diváky brněnským jezuitům. Po konfiskaci Boleradic Janu Adamovi z Víckova za jeho protihabsburský odboj byl náš Městys rovněž darován tomuto řádu a tak vzniklo panství Diváky – Boleradice. Jeho bezprostřední správa sídlila na zeměpanské kanceláři, později na zámku. Dalo by se to přirovnat k dnešnímu obecnímu úřadu, ale ne absolutně. Řadu věcí zprostředkovávali rychtáři a purkmistři, především robotní záležitosti, desátky a různá nařízení. Poddaní si tam chodili vyřizovat osobní záležitosti, různá povolení (např. ženitbu apod.). V čele tohoto úřadu stál direktor s řadou spolupracovníků, měl velkou pravomoc především k poddaným, ale podléhal vlastníkovi panství a plnil jeho pokyny a příkazy. Poddaný jedinec byl v tomto soukolí téměř bezmocný, proto dost často docházelo ke zběhnutí a různým

druhů odporu. V r. 1750 se boleradičtí poddaní vzbouřili proti velkým robotám.

Po zrušení jezuitského řádu v r. 1773 toto panství připadlo Náboženskému fondu, který ze svých příjmů financoval výchovu kněžstva, vznik nových farností (na Moravě až 300) platy nových farářů a další náboženské záležitosti. Ten panství nejprve pronajímal a v r. 1807 prodal do soukromých rukou, posledními majiteli byli Lewetzkové.

Zrušením patrimoniální správy, tedy vrchnostenského dědičného statku a mocí dne 7. 9. 1848 bylo zrušeno i poddanství a vytvořen jednotný státní aparát s jedinou veřejnou mocí. Nejnižší správní jednotkou se stala obec podřízená okresnímu hejtmánství (politický okres), v našem případě Hustopeče. Panství zaniklo a vznikly dvě samostatné obce s pravomocnými zastupitelstvy.

Sladké i trpké doby našeho vinařství

O tom, odkdy se u nás pěstuje vinná réva, se vedou stále debaty. Jisté je, že Římané vína znali, pili je a také pěstovali a poněvadž v našich končinách dlouho pobývali, tak od té doby se u nás vinohrady vysazovaly. Avšak pravý rozmach vinařství u nás nabylo až po příchodu křesťanství, neboť víno slouží jako bohoslužebný nápoj a tak se stalo nezbytností, vyžadovalo více pozornosti. Samozřejmě i v běžném životě lidí získalo přízeň a oblibu, proto nechybělo v domácnostech, hostincích, při slavnostních příležitostech na přípitek.

U nás, tedy v Boleradicích, přesněji na našem panství je nejstarší zmínka již z r. 1286, kdy Lev z Boleradic daroval klášteru zábrdovickému vinici Lipinu v Kurdějově, který byl součástí našeho statku. Jestliže tedy měl vinohrad v Kurdějově, pak zcela určitě ve svém sídle, tedy u nás. Je to jedna z nejstarších doložených zmínek o vinařství na jižní Moravě. Z období vlády Kunštátů u nás, která trvala 180 let, jsou zmínky v listinách o majetkové držbě, např. z r. 1373 a z r. 1442 doklady o dražbě vinohradů u nás brněnskými měšťany.

Necelé jedno století vlastnili Boleradice páni z Víckova a tu dobu lze právem nazvat zlatým věkem, nejen pro naše vinařství. Dodnes jejich starostlivost připomíná jedna naše polní trať. Jejich vláda přinesla značný rozvoj, jak rozlohy vinic, tak vinařství vůbec. Zdá se až neuvěřitelná plocha vinic, tedy 668 měřic, což bylo 47% z celkového našeho katastru obdělávané půdy. Všechny naše stráně nakloněné k jihu i východu zabíraly vinohrady. Celkem ve 13. horách jak byly nazývány tehdejší tratě vinic. Zřejmě, že k pěstování využívaly svahy nevhodné k orbě, kopcovitého terénu, strmého jako hory. Jejich obdělávání bylo vyložené ruční, tedy pracné a namáhavé, časově náročné. Proto řada rodin v té době byla zaměstnána celoročně a tito pracovníci byli nazýváni vinaři, aniž vlastnili nějakou půdu. Vrchnost, tedy páni z Víckova, vlastnila vinice v trati Šejby s největší rozlohou, obdělávali ji poddaní v rámci robotních povinností. Osadníci měli vinice v ostatních horách a právě ti to majitele jim povolovali výsadbu nových, např. Světlou, Ochoze, Orličky. Zřekli se také práva šenkovat svoje vína v obecní hospodě ve prospěch vesničanů, upravili desátkové povinnosti a horenská nařízení. Povolili u nás novokřtěnce – habány a pronajali jim svůj poplužní dvůr, neboť ti byli výbornými vinaři, od nich místní vinaři přijali mnoho rad a praktických zkušeností.

Po této skvělé éře následovaly jen bídné doby, pohromy a války. Třicetiletou válkou nejvíce trpěly vesnice a nebylo tomu jinak ani u nás, vinice vždy na prvním místě. Přímou šokující je zjištění, že z rozlohy vinice z dřívějších období 668 měřic, v r. 1673 bylo 448 pustých a v roce 1749 plocha klesla na 98 a obdělávala se jen část. Nebylo pracovníků, neboť válka je zabíla, odvěkla nebo vyhnala. Z této katastrofy se naše vinařství již nevzpamatovalo. Jak

postupně rostl počet obyvatel, i zvyšovalo se množství hospodářských usedlostí, klesaly výměry vinic. Výživa byla nutností, prvořadá. Vinařství sice nezaniklo, ale bylo jen doplňkové. Zvyšovala se výtěžnost a také kvalita. Víno stále bylo součástí denního života, vizitou a chloubou dobrého hospodáře. Například v r. 1789 se u nás urodilo 760 věder vína. Na přelomu 19. a 20. Století révokaz zdecimoval vinice na minimum, proto v r. 1927 bylo v celém katastru jen 9 měřic vinic. Také II. Světová válka vinařství nepřála a v 50. letech byli vinaři nuceni vinice rušit „pro zabezpečení výživy národa“. Situace se obrátila o deset let později, kdy malé výměry mohli vysazovat členové zahrádkářského svazu, následně i jednotná zemědělská družstva.

Minulost našeho vinařství byla hodně stará i bohatá, rozhodně se za ni nemusíme stydět.

Jan Horák

Kříž na hrobě v Divákách

Možná si někdo řekne, že následující text do Polehradu nepatří, nemá vztah k Boleradicím. Nesouhlasím! Chodíme kolem, vidíme spoustu věcí kolem sebe, ale mnohdy neznáme nebo ve chvatu ani nevzhlédneme, co vše máme za našimi humny. U sousedů v Divákách má hrob rodina Mrštíkova. A v něm je pochován i Vilém Mrštík, který spolu s bratrem Aloisem určité patřil mezi největší literáty našeho kraje. Oba zde dlouhá léta působili, zde vznikala jejich největší díla Maryša, Pohádka máje, Rok na vsi.

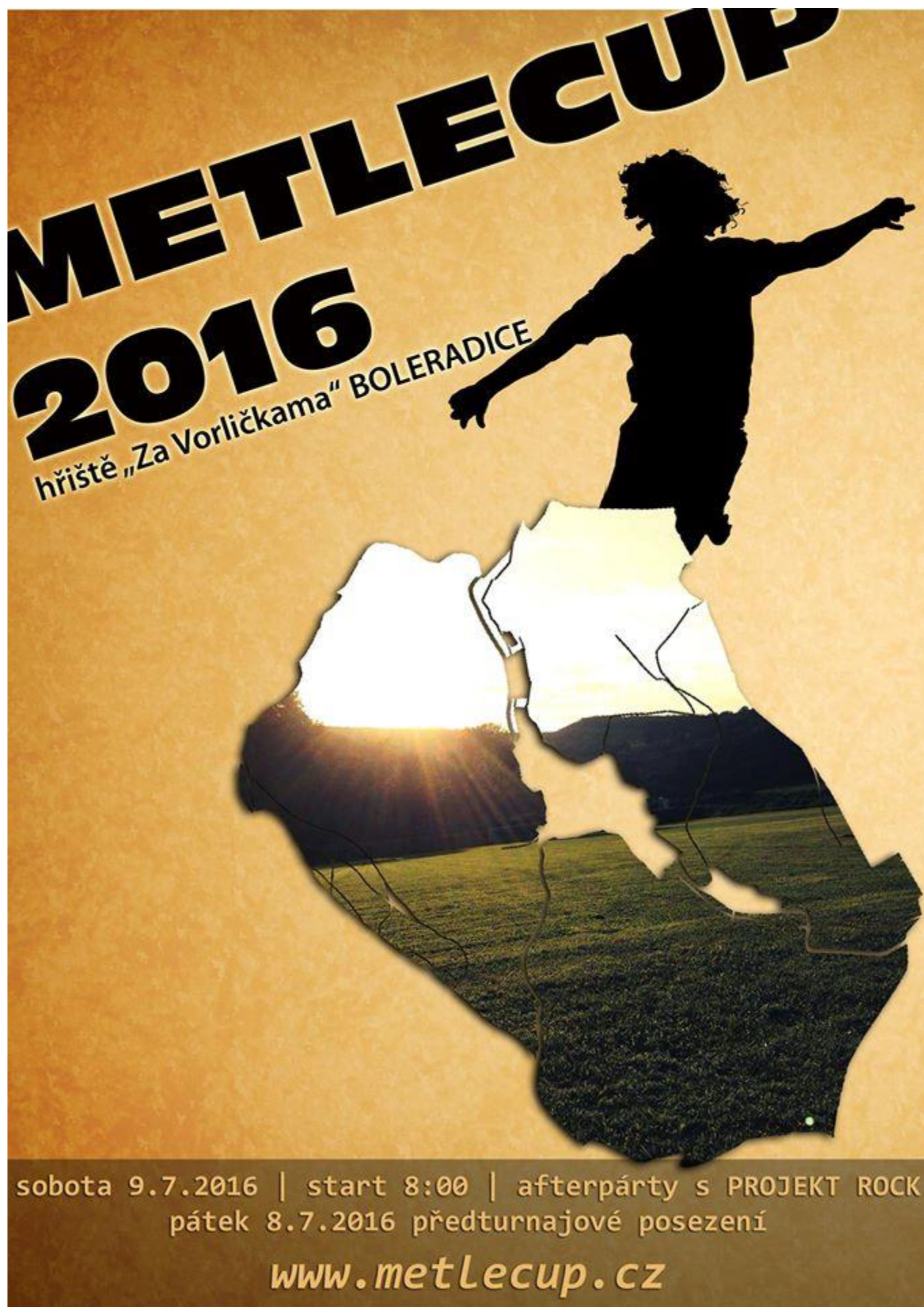

Autorem náhrobního kříže je významný moravský architekt slovenského původu Dušan Jurkovič. Jde o kříž, vyrobený z hranolů dubového dřeva, pohledově prořezávaný a z čelní strany zdobený ornamentální řezbou, jejímž základem jsou rostlinné motivy. Na ramenech kříže je připevněn obloukový baldachýn vyrobený z měděného plechu a místně zdobený barevnými smaltami. Zdobený měděný plech je i ve střední části kříže, na němž jsou jména pohřbených členů rodiny Mrštíků. Drobné části řezby byly povrchově barevně upraveny, jejich části jsou fragmentárně zachovány.

Vloni uvolnila obec Diváky finance na obnovu dřevěného kříže stojícího na tomto hrobě. Na podzim mohly na kříži proběhnout restaurátorské práce a celý byl obnoven. Konstrukce byla totiž uvolněná, popraskaná, její drobné části byly odštípané. Některá místa byla napadena dřevokazným hmyzem a houbou, většinou ve spodních a zadních částech konstrukce. Restaurátorským zásahem došlo k pozastavení těchto degradačních procesů, zvýšení prezentační hodnoty ale i obnovy pietní funkce náhrobního kříže.

Pokud budete mít čas, zastavte se na hřbitově v Divákách.

Jiří Janda

METLE CUP
2016
hřiště „Za Vorličkama“ BOLERADICE

sobota 9.7.2016 | start 8:00 | afterpárty s PROJEKT ROCK
pátek 8.7.2016 předturnajové posezení
www.metlecup.cz

Fotoreportáž

Rybářské závody

Pozvánky

Jánské hody 2016

Boleradští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Jánské hody, které se konají od pátku 24. 6. do neděle 26. 6. 2016. Program Jánských hodů:

PÁTEK 24.6.

- v 18:00 stavění máje
- od 20:00 k tanci, poslechu a dobré náladě hraje CM sourozenců Osičkových

SOBOTA 25.6.

- ve 14:30 průvod krojovaných od první stárky
- hody pod májí
- 17:00 dětská Moravská beseda
- od 20:00 večerní hodová zábava

NEDĚLE 26.6.

- v 14.30 požehnání v kostele sv. Jana Křtitele
- průvod od kostela -hody pod májí
- v 17:00 tradiční hodová zavádka
- od 20:00 večerní hodová zábava

Stárci a stárky:

1. Tomáš Hos a Anna Křížáková
2. Martin Křížák a Tereza Kabelová
3. Karel Otřisal a Magdaléna Straková
4. Martin Soukop a Jana Kahounová

Krojovaná chasa:

Jindřich Demela a Kateřina Zimolková
 David Zimolka a Anička Veselá
 Daniel Soukup a Aneta Praxová
 Vít Soukup a Kristýna Němcová
 Jakub Stehlík a Aneta Horáková
 Vojtěch Otřisal a Stela Pelikánová
 Robin Klein a Terezie Langová
 Vojtěch Chalupa a Ludmila Klimešová
 Přemysl Pelikán a Joana Wamserová
 Pavel Janoušek a Lucie Klimešová
 Daniel Hřib a Gabriela Praxová
 Jiří Soukop a Šárka Hosová
 Aleš Víteček a Anita Vašíčková

Sklepníci:

Martin Reiter, Michal Novotný, Viktor Palán, Jakub Koráb

K tanci a poslechu hraje v sobotu DH Zlaťulka a v neděli DH Lácaranka. Přespolní chasy v krojích jsou vítány a mají vstupné zdarma. Občerstvení po celý víkend zajištěno v šenku „BAR U SIDA“

Tomáš Hos, Anna Křížáková

Metlecup 2016

Druhý červencový víkend bude v Boleradicích již tradičně patřit fotbalu. Hlavní náplň - samotný turnaj, začne prvními zápasy v sobotu ráno v 8:00 a pokračovat bude až do večera, kdy fotbal vystřídá brněnská kapela **Projekt rock**.

Program však začíná už v pátek, kdy budeme na hřišti „ladit formu“ na sobotu.

Pokud budete chtít strávit celý víkend v Boleradicích, můžete stanovat přímo na hřišti, nebo Vám můžeme pomoci sehnat nějaké to ubytování přímo v Boleradicích. Občerstvení zajištěno. V areálu nebudou chybět ani atrakce pro ty nejmenší.

Tým Metlecup

Cestování s dětmi do zahraničí

Věděli jste, že:

- také dětem do 15 let lze vydat občanský průkaz, na který mohou cestovat nejen do států Evropské unie, ale i do dalších států: Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Islandu, Makedonie, Norska, Srbska a Švýcarska,
- pro děti do 15 let činí **správní poplatek** za vydání občanského průkazu pouze 50 Kč a za vydání cestovního pasu 100 Kč,
- **doba platnosti** těchto dokladů je shodně stanovena na 5 let,
- dětem do 15 let vyřizuje občanský průkaz a cestovní pas **zákonný zástupce**, a to na kterémkoliv obecním úřadu obce s rozšířenou působností (v Praze na úřadech městských částí Prahy 1 až 22),
- **lhůta** pro vydání občanského průkazu a cestovního pasu je 30 dnů; cestovní pas lze vydat ve zkrácené lhůtě 6 **pracovních dnů** za zvýšený **správní poplatek 2000 Kč** pro děti do 15 let,
- i nově narozené dítě musí mít pro cesty do zahraničí vlastní cestovní doklad (občanský průkaz nebo cestovní pas) – **rodný list dítěte není cestovním dokladem.**

Více informací na: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady

*Upozorňujeme, že tento materiál obsahuje informace podle právní úpravy platné k 1. 1. 2016.

POZVÁNKA

SDH Boleradice a Motoklub Boleradice pořádají:

Loučení s prázdninami

V Sobotu 27. 8. 2016 v parku u hasičské zbrojnice od 14:00 hod.

Inzerát na podnájem

Mladá nastupující učitelka shání bydlení v Boleradicích od září. Stačí 1 pokoj s příslušenstvím, cena do 3000,- včetně energií. Tel. 604 532 644. Zn. skromně.

Kalendář akcí

Datum	Den	Hodina	Název	Místo
14. 6. 2016	Pátek	15:00	Slavnost víl a skřítků	Zahrada ZŠ Boleradice
24. 6. 2016	Sobota		Jánské hody 2016	Městys Boleradice
26. 6. 2016	Neděle			
30. 6. 2016	Čtvrtek	08:00	Slavnostní ukončení školního roku	ZŠ Boleradice
9. 7. 2016	Sobota	08:00	Metlecup 2016	Fotbalové hřiště Boleradice
30. 7. 2016			Letní dětský tábor	
6. 8. 2016				
27. 8. 2016	Sobota		Loučení s prázdninami	
1. 9. 2016	Čtvrtek	08:00	Slavnostní zahájení školního roku	ZŠ Boleradice
25. 9. 2016	Neděle		Výstava ovoce a zeleniny	Sál Boleradice

**Uzávěrka pro II. číslo zpravodaje bude 28. 8. 2016
II. číslo zpravodaje vyjde v září 2016**

Své příspěvky zasílejte na adresu matel62@seznam.cz
nebo na Úřad městyse.

Aktuální informace, kalendář akcí a velké množství fotografií
najdete na internetu na adrese: www.boleradice.cz

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Marta Korábová. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762 Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Toto číslo vyšlo 17. Června 2016.